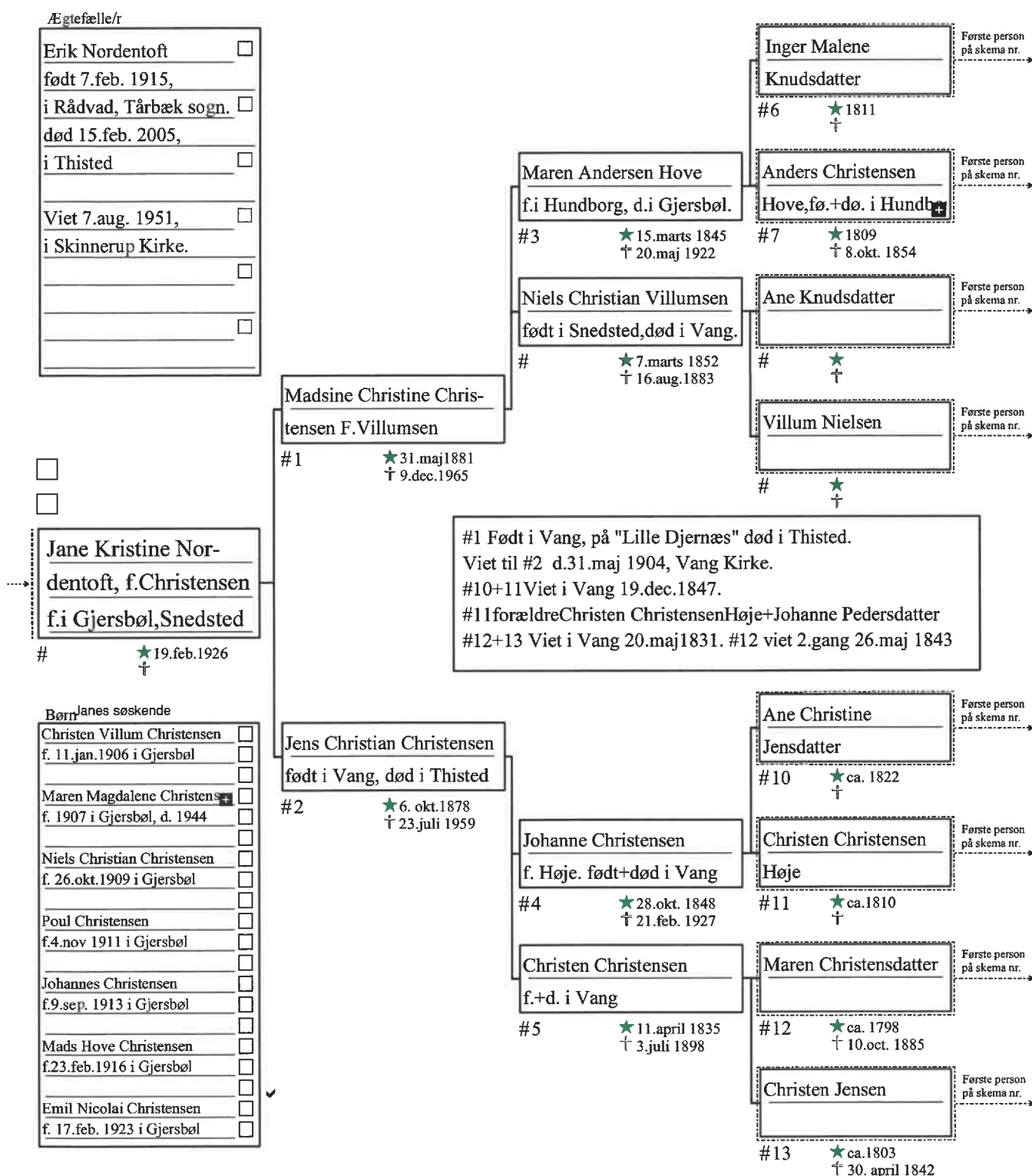

3 Maren Andersen Hove F. Rastrup mark, Hundborg, d. Gjersbøl. Snedsted.

Gift 1. gang 17.april 1873 i Hundborg med Mads Christensen af "Lille Djernæs" i Vang. Født 14.okt.1836, død 11.okt.1879.

Gift 2. gang 30.juli 1880 i Vang Kirke med Niels Christian Villumsen. De bor på "Lille Djernæs".

Gift 3. gang 15.dec.1885 i Vang Kirke med Poul Christensen af "Søndergård" i Vang. Født 1.jan.1831 i Vang. Død 30.aug.1913. i Gjersbøl, Snedsted.

4+5 Gift 28.okt. 1869 i Vang Kirke. Børn: Christen Søndergård Christensen f. 23.juni 1872, Maren Christensen f.1875 +, Ane Christine f.1877 +, Jens Christian 1878, Severine 1883, Christen Høje 1886

6+7 Viet i Hundborg kirke 29. okt. 1837 Hendes 2. ægteskab. tidl. gift Abrahamsen. 6 børn: Søren Christian Abrahamsen, Anders Nicolai Hove født 12 januar 1840 Maren Andersen Hove født 15 marts 1845 død 20 maj 1922. Herudover 3 søskende.

Jens Christian Christensen.

Madsines ægtefælle var Jens Christian Christensen.

Han var født i Vang 6. okt. 1878. Død i Thisted 23. juli 1959, 80 år gammel.

Jens Christian blev født og voksede op på en gammel slægtsgård i Vang.

Gården ligger ganske tæt ved gården "Søndergård", hvor hans Madsine vokser op.

De var 6 børn i søskendeflokken. Christen Søndergård født 26.juni 1872 og død i 1958, Maren født 1875, Ane Christine født 1877, Jens Christian født 1878, Severine født 1883 og Christen Høje født 1886.

Den ældste søn Chr. Søndergård, overtager den fædrene gård og driver den indtil i slutningen af 1940'erne, hvor han køber sig et hus i Thisted. Han er ungkarl hele livet og dør i 1958.

Et lidt trist endeligt. Han gik tur på havnen i Thisted, som lå lige skråt overfor hvor han boede.

Han var, som flere i slægten temmelig hørehæmmet og blev påkørt af en kran, der var i funktion på havneområdet.

Chr. Søndergård bliver begravet på Vang Kirkegård.

Hvordan de øvrige søskendes liv kom til at forme sig, vides ikke, undtaget at tante Severine skulle været blevet gift og kom til at bo med sin mand længere ude mod vest.

Jens Chr. gik i Vang skole sammen med sine søskende. Allerede her har han kendt Madsine og hendes halvsøskende.

Jens Chr. kommer som yngre til Sjælland for at lære landbrug. Vi ved ikke, hvorvidt det har været på samme tid som Madsine var på husholdningsskole i Sorø, men det må have været inden for de samme år.

Som nygifte, i 1904, flytter Jens Chr. og Madsine til gården "Bundgård" i Gjersbøl, få km. nord for Snedsted.

Jens Chr. bliver sognerådsformand. Desuden er han optaget af kirken, forstået på den måde, at han helt konkret går ind i tvisterne mellem en Indre Missionske side og den Grundtvigianske side af menigheden. Han er selv helt og holdent grundtvigianer. Uenighederne mellem de 2 fløje blusser op, da der skal ansættes en ny præst i sognet. Hver fløj sin kandidat.

Jens Chr. kæmper for sin sag. Han tager den lange tur til København, hvor han får arrangeret et møde med sit store forbillede, I.C. Christensen, som på daværende tidspunkt var kirkeminister og i det hele taget en af rigets fremmeste mænd.

Udover, at de lige var navnebrødre, var de begge rundne af det vestjyske bondeland, tro venstremænd og grundtvigianere. Her måtte der være støtte at hente.

Missionen lykkedes, der blev ansat en grundtvigiansk præst som tjente sognet i mange år . Hvordan stemningen mellem de 2 kirkelige retninger blev efter denne episode, kan vi kun gisne om.

Lykken slap op for den kække Jens Chr., da der blev afsløret gammelt rod i regnskabet i sognerådet. For ham gik det ikke så heldigt som for I.C. Christensen, som klarede frisag i Alberti skandalen.

Som formand i sognerådet måtte Jens Chr. stå inde for uregelmæssighederne i regnskabet. Han blev ikke dømt for personlig svig og bedrag, men måtte tage sin part i at få underskudet rettet op. Det fik konsekvenser for familien. I 1926 bliver gården solgt og de flyttede til et mindre sted i Skinnerup.

Omkring 1957 flytter Jens Chr. og Madsine og til Thisted. På det tidspunkt er Jens Christian i slutningen af 70'erne. Han er en ældre mand, der er blev lidt stiv og også noget "tunghør". Jeg, Elsebeth, har været en 3-4 år gammel. Har sat mig i bedstefars stol da han kommer ind i stuen og sætter sig i sin stol som han plejer, uden at opdage, at jeg allerede sad der. Der gik lige et lidt tid før den rare bedstefar hørte og mærkede at spirrevippen havde lånt hans faste plads.

Jens Chr. Christensen lever frem til 23. juli 1959. Han bliver 80 år gammel og begravet i Thisted på Vestre Kirkegård.

I afsnittene om Madsines historie i Gjersbøl, Skinnerup og Hundborgvej findes flere fotos og beretninger om Jens Chr. Christensen. Hans og Madsines livshistorier er ganske tæt forbundne.

Jens Chr.s far var gårdmand Christen Christensen, født i Vang 11.april 1835, død 3.juli 1898 i Vang.

Moderen hed Johanne Christensen født Høje, 28. okt. 1848 i Vang, død 21. feb. 1927 i Vang. Johanne blev kaldt for Jane. Jens Chr.s og Madsines datter Jane er opkaldt efter hende.

Nr.	Brudgommens Navn, Alder, Haandtering og Opholdssted.	Brudens Navn, Alder, Haandtering og Opholdssted.
1.	28.oct., Vang kirke 1869 Ungkarl Christen Christensen, Søn af g.m. Christen Jensen og Jensine Albrechtsdatter i Thoninge, født 11 April 1835, i Aar 23 Octobr. 1869, i Aar 2. Aug. 1871 af Willmar, boende i Thoninge.	Hjerte Johanne Christensen Høje, Datter af g.m. Christen Christensen søn Høje og Jensine Albrechts datter i Thoninge, født 28 Octobr. 1848, i Aar 19 Novbr. 1869, i Aar 25 Aug. 1869 af Willmar, boende i Thoninge.

Christen Christensen og Johanne Høje bliver viet i Vang kirke 28. okt. 1869 på Johannes 21 års fødselsdag. Gommen er 12 år ældre.

Johanne Christensen Høje
28.okt.1848 i Tvorup- 21.feb.1927.

Et portræt af en ung Johanne. Det kunne være taget omkring det tidspunkt, hvor hun bliver gift.

Det unge par flytter ind på slægtsgården, hvor Jens Christian og hans 5 søskende bliver født og vokser op.

I et skrift om det gamle Vang beskrives gården.

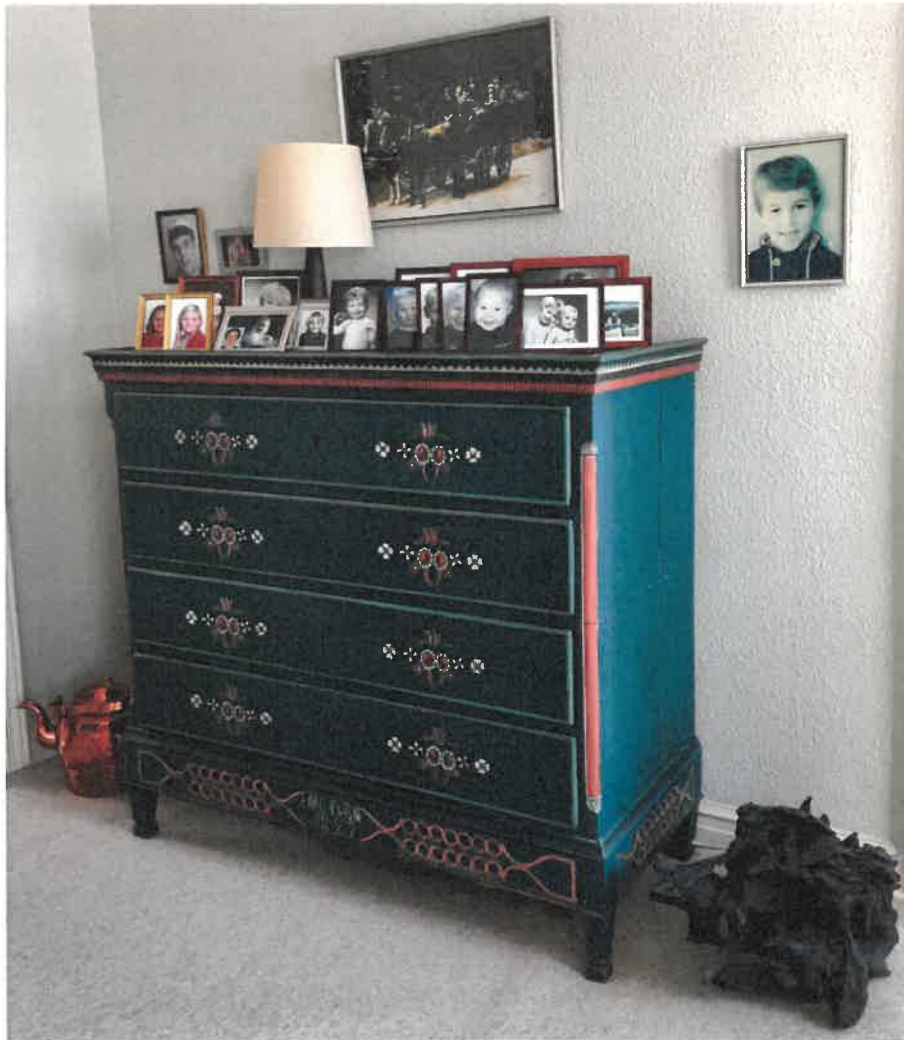
Til gården hørte omkring 40 tdr.s samt 100 tdl. hede nord for Bøgestedrende. Derude kunne fårene gå.

Bygningerne til den firlængede stråtede gård var meget gamle. Den nyeste af bygningerne var stuehuset, som stammede fra 1871. Langs hermed var en 3-4 meter bred pikstens belægning, dygtigt udført med større og mindre sten, der dannede et mønster.

Gården var, indtil den i slutningen af 1940'erne ikke længere var i slægtens eje, den bedst bevarede på egnen. Den fremstod i sin oprindelige stil.

Mellem stuehus og hestestalden var en stor åbning ind til gårdspladsen med en port som normalt stod åben, men som kunne lukkes når vinteren satte ind. I hestestaldens var ene hjørne fandtes et karlekammer der var adskilt fra hestebåsene af en plankevæg. Der var egetræsstolper af ilanddrevet tømmer og en fasttømret seng, med halm i sengebunden. Gulvet i hele stalden var "pikket" med rundede marksten. Gulvet i laden var lerstampet. Inde i beboelsen var der i dagligstuen to smukke alkoveenge med forhæng. I en tilstødende stue stod stort langt bord med en fast bæk.

Jane fortæller, at hun ofte er kommet i sin fars fødehjem og altid når farbror Christen Søndergård havde fødselsdag. Hun husker den store hyggelige gård, med mange gamle ting.

I stuen på slægtsgården har denne dragkiste stået. Et årstal, 1827 er udskåret nederst, sammen med en række svungne bogstaver, der ikke lige er til at hitte betydningen af.

Møblet gik i arv til Jens Christian og Madsine. De har haft den stående i deres hjem, først på "Bundgård" i Gjersbøl, derefter i Skinnerup. Herefter har i stået i mange år hos Jane i Vestergade i Thisted, fyldt med nyrullede duge og sengelinned. Skufferne var uendelig tunge, det krævede et godt greb at åbne dem.

Som det ses, blev den efterhånden helt fyldt med billeder af børnebørnene.

Kisten er gået i arv til Janes søn Henrik og står nu i Århus.

Over dragkisten hænger et fotografi. Janes mand Erik er som 2 årig med sin familie på karettur i Dyrehaven i klampenborg. Træroden på gulvet til venstre er af moseeg. Erik har gravet den op i Hundborg mose. Roden er nu i Brønshøj hos Madsine og Jens Christians oldebarn Frederik og tipoldebørnene Carl og Cleo.

Kobberkedlen til venstre stammer fra Madsines slægt.

Johannes mand, Christen Christensen dør 1898, 63 år gammel. Den gennemsnitlige levealder for mænd var 48 år.

Johanne blev boende på gården da hun blev enke som 50 årig. Hun passede fortsat hus og hjem for den ældste hjemmeboende søn, Christen Søndergård Christensen, der forblev ungkarl. Johanne lever mange år endnu, frem til 21.feb. 1927. Hun opnår at blive hele 78 år.

Dette stærke portrætfoto af Johanne Høje Christensen hang i Madsine og Jens Christians stue. Her husker barnebarnet Vibeke, Johannes blik over sofaen, når hun som ferie pige skulle sove på sofaen i stuen.

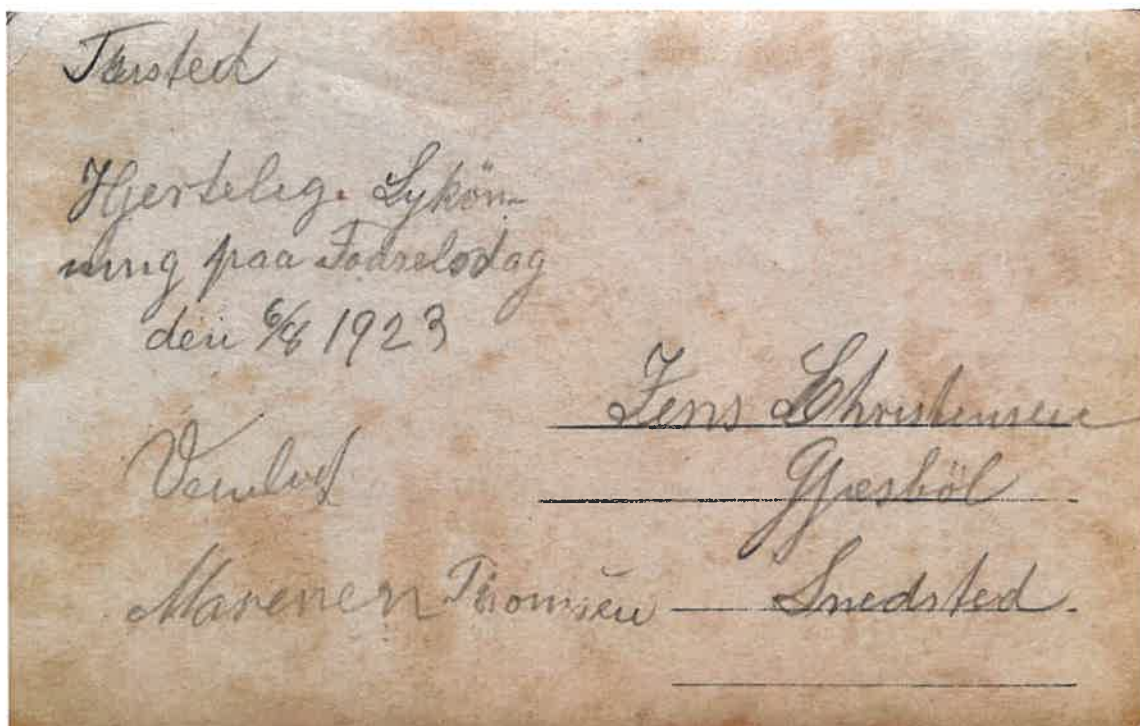
På gården der ligger meget tæt ved Johannes hjem, bor Johannes søster Maren Thomsen. Hun sidder sammen med sin mand Peder Chr. Thomsen foran deres gård "Hellebjerg" . Vang ca. 1890.

Her igen Maren med sin mand. Der er absolut fællestræk at se ved de to søstre.

Maren sidder og strikker i sin stue i Dr. Louisegade i Thisted i 1923.

Bagsiden af billedet. Et postkort til nevøen Jens Chr. Christensen. Er ikke helt sikker på, hvem der havde fødselsdag 6. august.

Inden for samme døgn dør Johanne og nære, kære søster Maren. De havde boet på nabogårde i mange år. Maren var flyttet til Thisted på sine ældre dage, men hendes kiste kommer på hestevogn hjem til Vang. Deres kister bliver stillet side om side i storstuen. De to søstre begravnes samme dag på Vang Kirkegård. Gravstene er ens. De måtte have besluttet sig for de ens gravstene en del år forinden, da deres ægtefæller døde. Johanne dør således 21.februar 1927, 78 år gammel.

Madsines datter Jane, som kun var et år gammel da farmoderen døde, husker, hvad der blev fortalt om Johanne.

Historien var om hende, som hos mange slægtens kvinder, at de var stærke, flittige, dygtige og forstandige. Det tegnedes sig klart hos både Johanne Høje, Maren Andersen Hove og Madsine Villumsen. Sidst, men ikke mindst, det jeg kan tilføje, at de samme karaktertræk er betegnende for min mor Jane.

Et led længere tilbage kommer Johannes forældre.

Dette ældste billede vi har af mennesker i slægten er af mine tipoldeforældre.

De er således Johanne og Marens forældre. Moderen hed Ane Christine Jensdatter, født ca. 1822. Faderen hed Christen Christensen Høje og var født ca. 1810.

De blev viet i Vang Kirke den 19. Dec. 1847. Vi ved, at den blå dragkiste har stået hos dem.

De sidste tilbage i slægten vi har kendskab til er mine tip-tip oldeforældre, Johanne og Marens farforældre, vi blot hvad de hed. Hun hed Johanne Pedersdatter.

Han hed såmænd også Christen Christensen Høje, ligesom sønnen.

Hundborgvej i Thisted 1957-1965

Omkring 1957 flyttede Madsine og Jens Chr. til Thisted. De fandt sig et passende hus på Hundborgvej 26, kun 200 m. fra "Købmandsgården i Vestergade, hvor Jane boede med sin familie.

Børn og børnebørn, hele familien deltog i flytning og klargøring af huset. Der blev tømret, malet og sat i stand. Der blev lagt praktisk fjernvarme ind i huset. Sønnerne besluttede at far og mor skulle have det lunt og godt på deres ældre dage. Kakkellovnen forblev, den kunne man stole på.

For Jens Chr. og Madsine var det en omvæltning at komme til byen. Slægten havde levet deres liv på gårde på landet. Jorden og husdyrene havde været eksistensgrundlaget i generationer.

Nu skulle landlivet transformeres ned til byformat.

De havde netop valgt huset på Hundborgvej, da det lå på en lang dobbeltgrund. De var jo vant til at være selvforsynende, og de fik etableret en køkkenhave med buske med ribs, solbær og stikkelsbær. Grøntsagerne stod i lige rækker, kartofler, gulerødder, rabarber, kål og persille. Med største selvfølge fremavlede Madsine sine lyslilla asters og spraglede georginer. Hverdagen med at så, luge, lægge kartofler og grave knolde op om efteråret blev opretholdt, så årets gang holdt trit.

Høns blev der også plads til, selvom naboerne ikke helt forstod sig på landlig idyl med tilhørende hanegal.

Når man som barn har mærket den søde duft af en frisk-optrukket gulerod, haft persille duften på sine fingre og smagt et fristende rødt jordbær, lejres fornemmelsen til evig tid dybt inde i erindringen.

Haven var fantastisk til en sommerudflugt med telt. På en græsplet kunne det hvide lærredstelt med træstænger slås op. En madpakke med Bedstes hjemmebagte hvide, luftige boller med rød spegepølse, mariekiks og saftvand og man kunne klare sig i mange skønne timer.

Jens Chr. med sit barnebarn Lillian. Som altid er han i arbejdstøj og træsko. Han havde altid noget der skulle passes og ordnes, også selvom han var omkring 80 år gammel.

Huset set fra havesiden. Udendørslivet nydes på en rolig, solrig plet. Det hvidkalkede udhus var opdelt med vaskerum, plads til haveredskaberne og opbevaringssted til koksene. Hønsene boede der også.

Bedstefar fortæller barnebarnet Lillian hvordan kosten og riven skal svinges. Hans greb om riveskiftet vidner om et helt livs erfaring. Hundborgvej ca. 1958.

Bedstefar Jens Chr. og Elsebeth hygger i haven. Lykken er lille blød barnehånd i en tryk og stærk næve. Hundborgvej ca.1958.

Stemningen var, både ude som inde, "Land møder by".

Det mindre rødstenshus rummede 2 stuer ud mod vejen, soveværelse, køkken og ude over baggangen et rum, som blev kaldt for "æ laboratorium". Navnet fordi Madsine altid rumsterede og havde travlt med at fremstille alt tænkeligt spiseligt derude i det lille rum. Fra den kølige forgang var der adgang til et toilet. Ovenpå 2 værelser, som vist kun blev brugt når der kom overnattende gæster. På trappetrinene, ude ved siden, stod der hele vinteren pelargonier, der så ret pistne ud. De stod hvilede sig og samlede kræfter til næste forårs lyserøde blomsterflor. Madsine havde de grønneste fingre. I vindueskarmene stod potterne tæt med blomstrende planter og med de, hvor de grønne blade bare groede og groede.

Huset var indrettet som de var vant til i Skinnerup med de ældre, mørke møbler, det runde spisebord, skrivebordet og divaneseeren med en høj lige ryg og brunt mekka betræk med et mønster af blade og rødlige bær. Her blev der ofte blev nuppet en "morfar" med en avis over hovedet.

Her sidder Bedstefar på divaneseeren med to børnebørn, Lone og Lillian.
Hundborgvej ca. 1957.

Jens Chr. Christensen dør d. 23. juli 1959, 80 år gammel. Han fik et langt og godt liv med sin kære Madsine, de 8 børn og de i alt 17 børnebørn. Som for de fleste af os, var der glade år og der var svære år.

Efter Jens Chr.s død blev Madsine boende på Hundborgvej. Hun var nu selv 78 år gammel, men frisk til at klare huset og haven. Endnu engang fortsatte Madsine fattet, foretagsomt og flittigt sit liv på de betingelser hun nu havde. Hun var stadig familiens samlende skikkelse.

Både børn og voksne var rigtig glade for at besøge hende.

Uden man rigtig mærkede det, fik man som barn, listet takt og tone ind i livet.

Madsine forstod sig på de dele.

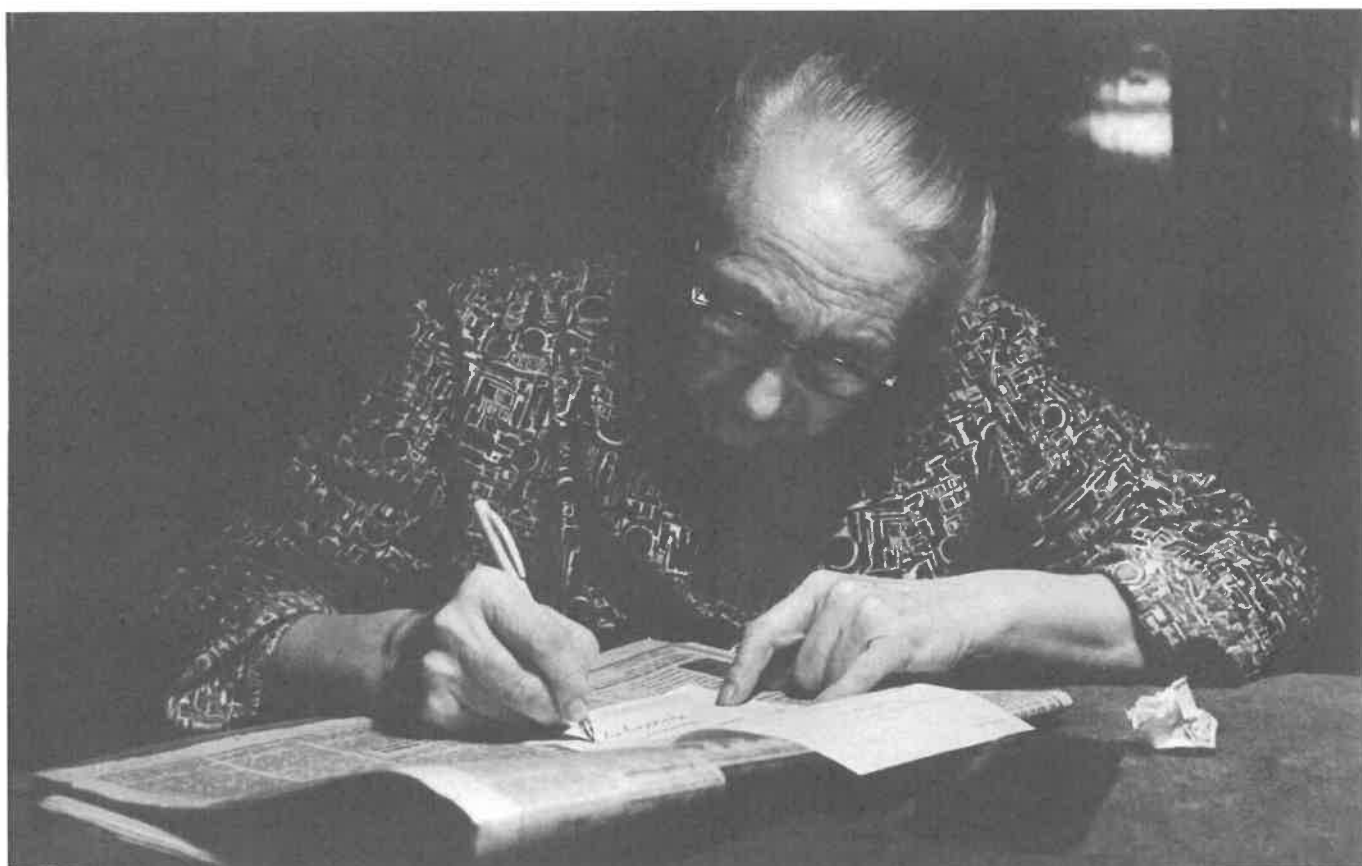
Det runde spisebord var samlingsstedet. Her blev spist, tegnet, spillet og hygget. En flok fætre og kusiner kunne bruge timer på at spille kuglespil. Spillet bestod af, et nok 25 cm. højt, orange/rødt spiralformet tårn i metal der stod på en rund, engang, grøn bakke med et antal hulninger. Man lagde en marmorkugle øverst i tårnet. Spændingen om, hvor kuglen landede øgedes, når kuglen raslede ned gennem spiralens sving. Afgørelsen faldt, når kuglen faldt til ro i en af bakkens hulninger, som hver havde en talværdi. Tallene blev slidt utydelige og måtte fikses op med Bedstes skrædderkridt. Tårnet havde det med at komme til at hælde som det i Pisa. Det kunne Bedste fikse med sølvpapir. Der blev ført skrap regnskab med pointstillingen på et lap indpakningspapir.

Madsine trakterer Elsebeth og Lillian med små tykke pandekager. Bedre findes de ganske enkelt ikke, og man måtte få både hjemmelavet syltetøj og sukker på.

Bordet er her beskyttet af en voksdug. De grønne kvadrater omkranser de gyldne blomstermotiver og duften voks er umiskendelig.

Hundborgvej ca. 1959

Madsine er ved at underskrive et dokument. Hun skriver sit navn, sin titel, "husmor" og er nået til 2 tallet i "Hundborgvej 26".

Der er lagt en avis under papiret. Den tykke dug er for blød at skrive på. Madsine har her sine læsebriller på, ellers brugte hun ikke briller.

Vi har siddet ved bordet kigget i fotoalbums. Elsebeth skal til at hjem. Bedste ringer op til nr. 200, "Købmandsgården"s nummer, kun lige for at sige: "Hun kommer nu".

Telefonen er datidens store slags fra Jysk Telefon, med røret hængene på venstre side og på højre et håndsving til at ringe op til centralen og til at ringe af med igen. Øverst 2 klokker med gevaldig lyd i. Telefoncentralen lå lige om hjørnet. Den blev passet af en masse damer, som forbandt Madsine med resten af Thisted, familien i Thy, i Svendborg og i København.

Der ligger et af Emils kameraer på bordet, han havde som professionel flere af slagsen. Emil har taget dette billede omkring 1962.

Ligesom telefonen hang i sin store kasse, boede uret i sin på den modsatte væg.

Timeslagene delte dagens timer og opretholdt roen og tidsfornemmelsen. Dagene og årene blev fastholdt af en afrivningskalender fra "Købmandsgården". På bagsiden af hvert blad, fik man dagens lille visdomsord.

Barometeret fik sit daglige lille "duk-duk" med bedstefars finger. Altid godt at have styr på vejrudsigten. Det lå i landmandsindet at vide, hvornår vejret var til at så og høste.

Der hang 2 lange piber på væggen. En lys merskumspibe, der vist mest var til pynt og en mørk som bedstefar røg på. Den hvilede trygt på hans mave, når han sad og hyggede i sin stol og tobaksduften fyldte stuen. Når Madsines kusine, Johanne fra Dragsbæk, kom på besøg, kom der for alvor gang i røgeriet. Johanne var nemlig noget af en dame, hun røg cerutter.

Familiebillederne hang tæt på væggene. De gamle aneportrætter side om side med de nytilkomne af børnebørnene.

Det var i denne stue, nærmest køkkenet, at livet levedes. I den anden stue, den "pæne" og lidt kolde, her blev der sparet på varmen, stod de finere møbler. Et mørkt, "trækud" spisebord med tilhørende stole med lædersæder og -rygge.

Et dækketøjskab med glastruer og kig ind til det fine porcelæn. Fajancetallerknerne med det grønne empiremønster og de tynde kopper med sølvkant. Et kaffestel Madsine havde vundet i et lotteri. Lodderne blev solgt for at skaffe penge til et tårn på kirken i Skinnerup i år 1932.

Ovenpå skabet stod de flotteste 2 porcelæns amforæer, en i orange farver og en ultramarinblå. Begge med blomster og guld. Helt forbudt at tumle i den stue.

I soveværelset, med adgang fra køkkenet og kig ud i haven, stod en stor dobbeltseng.

Den var med svungne udskæringer i fod- og hoved-ende. Træet var malet med åreteknik, hvor man først malede det hele og derefter igen med en mørkere farvenuance, hvori noget der lignede åretegninger, blev dannet med nogle specielle kamme. Vældig brugt på den tid.

En særskilt historie er den om dynerne. Det er fortællingen om de mange høns der blev til en stor og tung dyne med rødtribet, vævet damask bolster. Under sådan en dyne, kan man lave sig en fantastisk hule, som efter nogen tid bliver dejlig lun.

På servanten lå Madsines hårbørste og alle hårnålene.

Hurtigt, med stor sikkerhed efter mange års gentagelser, flettede Madsine en fletning i nakken.

Den blev "sneglet op" til en knold som blev holdt på plads med hårnålene. Til slut blev et flyvske sidehår styret på plads af buede hårkamme. Tænk, at kunne flette sit hår så fint.

Elsebeth og Madsine får sig en krammer i køkkenet. Der altid tid og opmærksomhed at få hos Bedste, selvom hun altid havde gang i noget, gerne noget med mad. Elsebeth har sin skoletaske på ryggen. Madsine fulgte med i lektierne.

I Madsines køkken duftede det altid fra en gryde der stod og snurrede på et gasblus. En steg i den tunge jerngryde, noget suppe, en søndagskylling eller måske rødbeder til syltning.

Denne lille gasovn kunne præstere det herligste bagværk. Alt hvad man kunne drømme om lige fra vanillekranse, finskbrød og pebernødder, der smagte af navnet, over lagkage, sandkage, tærter og æblekager til luftige boller og sigtebrød.

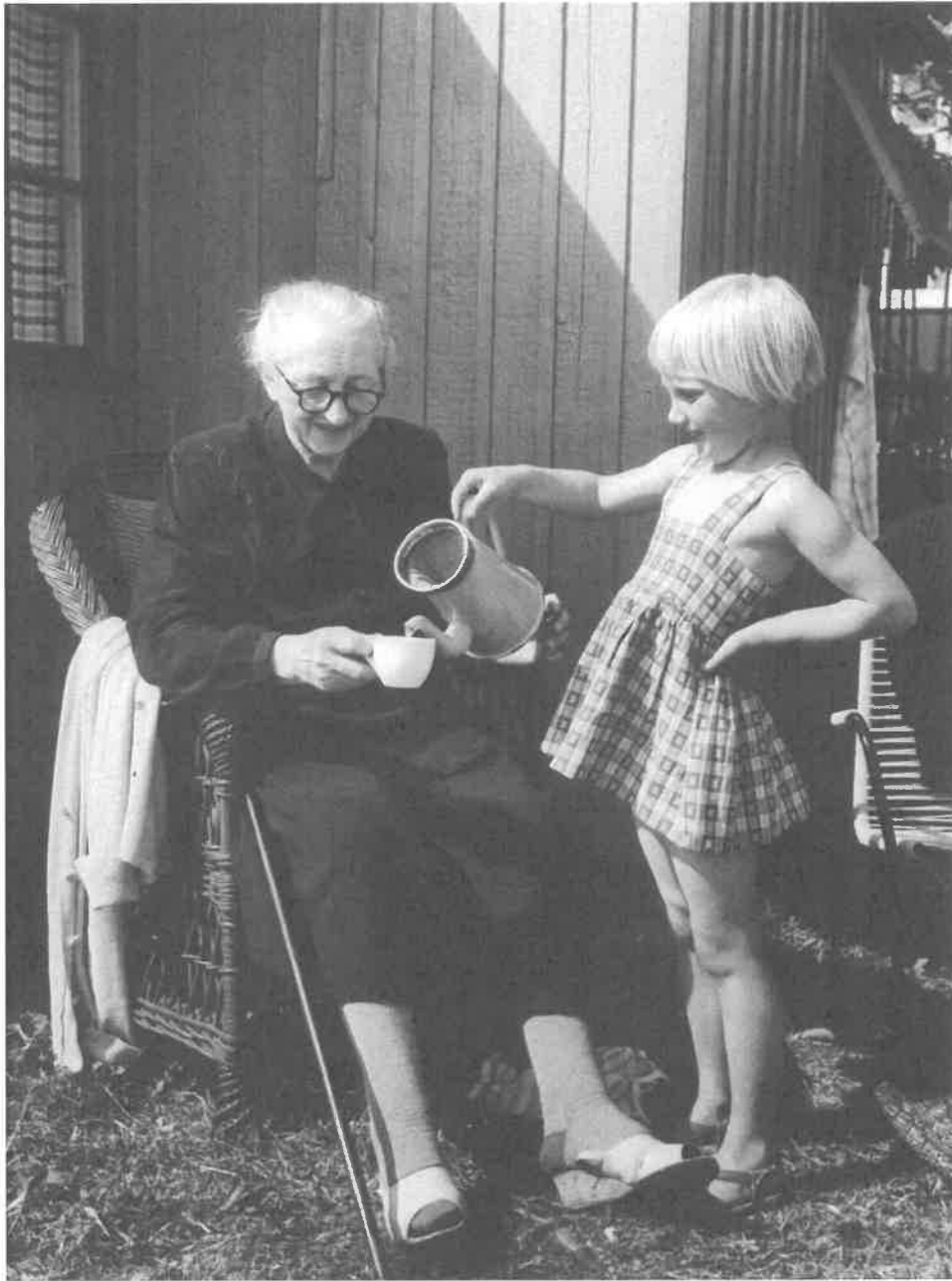
Kedlen var konstant i sving. Dels skulle laves kaffe i "Madam Blå" og dels skulle alting skoldes og koges. Spækbrætter, henkogningsglas, klude og viskestykker, det hele fik en tur. Ikke svært at forestille sig, hvordan de unge, kommende husmødre havde fået den gode køkkenhygiejne sat grundigt på plads, derovre på husholdningsskolen i Sorø.

Elsebeth, igen med skoletasken. "Farvel min pige, du kommer igen i morgen". Mæt og glad kunne man sige farvel og fortsætte dagen.

Madsine havde næsten altid forklæde på. Nødvendigt, når man havde gøremål i hus og have. Bedstes forklæder fandtes i en del variationer. Nogle med stropper, andre blev holdt oppe af en lille broche. Der var lyse og stribede i mere praktiske farver. Fælles for dem alle var, at de var nyvaskede og nystrøgne. En proper husmor kendtes på forklædet.

Madsine ville egentlig helst ikke fotograferes med forklæde på, men det var svært at ramme udenom.

Madsine er på besøg i Jane og Eriks sommerhus i Vilsund.

Her er lykkedes af få et billede, hvor Madsine ikke har forklædet på. Det er sommervarmt, men Bedste har ikke opgivet den uldne sorte kjole og de tykke strømper. Læderskoene er skiftet ud med Janes sandaler.

Kurvestolen er stillet ud i et hjørne med læ og ikke alt for meget sol. Avisen er læst og kaffen serveres.

Hen på efteråret i 1965, begyndte Madsines kræfter at slippe op. Sønnen Christen og hans dygtige kone Ester, boede på "Bangsgård" i Hassing. De havde både hus- og hjerterum til at have Madsine boende. Der blev indrettet en stue og Bedste levede trygt sin sidste tid der.

Madsine sov stille ind d. 9. Dec. 1965, 84 år gammel. Vi kom alle til at savne den lille kvinde med det stærke sind. Der er ingen tvivl om, at Madsine var utrolig betydningsfuld skikkelse for sine børn. Madsine og hendes fine liv har fæstnet sig hos os alle i generationer.

Jordefærd

Enkefru Madsine Christensen, Hundborgvej, Thisted, tidligere Skinnerup, blev i går eftermiddag begravet på Vestre Kirkegaard. Slægt og Venner var samlet i kapellet, og der var til båren også sendt mange kranse og blomster.

Pastor Sjølander holdt en meget personlig præget mindetale. Fru Christensen havde betydet så meget for familiekredsen grundet sin mildhed og store menneskekundskab, sine børn omfattede hun med stor kærlighed, og fulgte dem al deres færd med sin kærlighed og omsorg.

Pastor Sjølander mindedes mange gange at have holdt altergang i hjemmet, det var højtidstunder, fru Christensen var forankret i kristentroen. Pastor Sjølander mindede om nogle salmelinjer, der ofte har været benyttet: Troens ord og sandheds ånd os ledsager hånd i hånd, Andens glød og Herrens trøst skænker os en evig trøst.

Ved graven takkede en af afdødes sønner og indbød til minde-samvær på afholdshotellet.

3 udklip fra Thisted Amts Tidende, bragt i forbindelse med Madsines død og begravelse.

Særligt indtryk gør linjerne fra pastor Sjølanders mindetale, at Fru Christensen havde betydet så meget for familiekredsen, grundet sin mildhed og store menneskekundskab, og at hun omfattede sine børn med stor kærlighed og omsorg.

At der mange har været holdt altergang i hjemmet, kan datteren Jane fint huske.

Madsine blev begravet ved siden af sin livslange ven og ægtefælle Jens Chr. på Vestre Kirkegård i Thisted.

På stenen, den til højre, står : Jens Chr. Christensen 6.10.1878 - 23.7-1959

Madsine Christensen 31.5.1881 - 9.12.1965

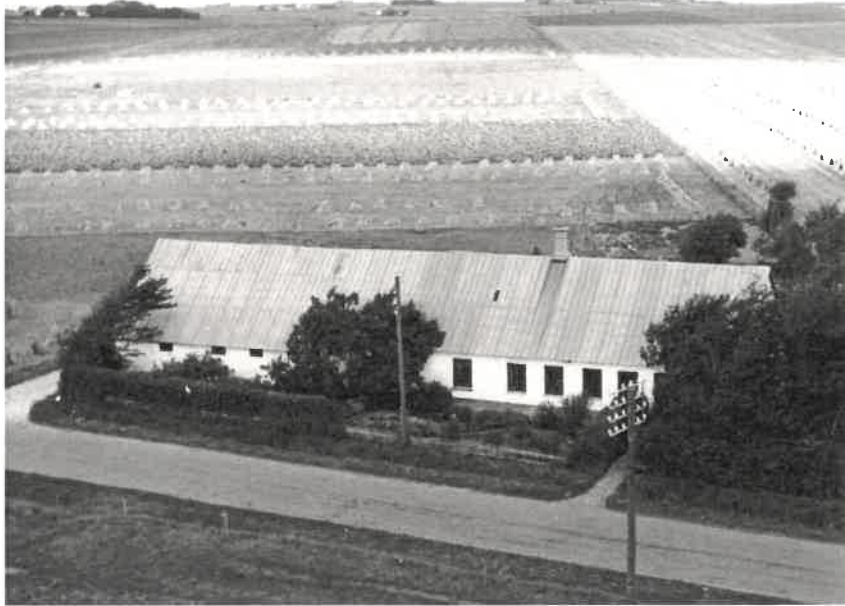
På stenen til venstre står: Erik Nordentoft 1915 - 2005.

Erik, er datteren Janes ægtefælle. Vi har nu familiegravsted.

Da Madsine var borte og huset på Hundborgvej solgt, føltes det rigtigt og rart at kunne gå lidt længere ud af Hundborgvej og op på kirkegården og besøge Bedste der.

Skinnerup 1926-1957

Familien flytter i 1926 fra "Bundgård" i Gjersbøl, Snedsted til Skinnerup, Klitmøllervej 14, Thisted, 5 km. fra Thisted.

Tv. Far Jens Chr. Har hentet kørne hjem fra marken. Emil og Jane ser til men slipper ikke bold og dukke. Th. Jane, Madsine og Emil hygger i haven. Skinnerup ca. 1931.

Udenfor hjemmet i Skinnerup ca. 1929.

Forrest fra venstre, Emil, Pige?, Jane og Mads. I midterrækken, Jens Chr., Madsine Mand?, Johannes, Kvinde? og Maren.

Bagerst: Christen, ?, Poul og Niels.

Hyggestund. Skinnerup ca. 1932

Fra venstre forrest. Johannes, Maren, Jane og Madsine.

Bagerst, Emil og Jens Chr.

Efterhånden flytter de store børn hjemmefra.

Christen bliver landmand og forpagter senere Skinnerupgård, der ligger lige i nabolaget. Gifter sig med Esther. De flytter til "Bangsgård" i Hassing og får der sønnen Franz.

Maren bliver gift, men dør pludseligt, allerede i 1944 fra 2 mindre børn, angiveligt af et hjertetilfælde. Yngste søster Jane træder til og hjælper enkemanden med husholdning og børnepasning.

Niels bliver landmand med gård i Helligsø i Sydthy. Sammen med Edith får han sønnen Knud Erik, som overtager gården.

Poul kommer til Svendborg. Gifter sig med Rita. De får 2 børn Anni og Jens og driver sammen den fine legetøjsforretning, Lega.

Johannes bliver slagter. Han får sin Ditte og med hende får han sønnen Jens Kresten. De har en god slagterbutik på Hovedgaden i Snedsted.

Mads bliver uddannet bager. Han tager springet til København. Her møder han en dygtig Valborg. Udover at have de 3 børn, Vibeke, Helle og Carsten, arbejder de flittigt i bageriet og forretningen i konditori "La France" i Tordenskjoldsgade, midt i København.

Emil får som den eneste en studentereksamen. Han cyklede hver dag de 30 kilometer til Nykøbing Mors Gymnasium. Thisted fik først et gymnasium i 1947. Emil rejser som sin storebror til København. Han starter på jurastudiet, men bliver optaget af at fotografere. Det bliver hans levevej. Er ansat livslangt som pressefotograf ved Berlingske Tidende. Han er at takke for alle de vidunderlige fotos der findes i familien. Madsine var ikke altid begejstret når hun blev fotograferet med forklæde på. Med sin kone Karen får han 3 børn, Lillian, Lone og Finn.

Jane som den yngste går forretningsvejen. Starter i Klitmøller hos købmanden. Kommer i lære i Sjørring, hvor hun møder sin kommende ægtemand Erik Nordentoft. Inden de gifter sig rejser Jane til København. Her arbejder hun i Købmagergade og i Illum på H.C. Ørstedesvej i kaffe/the forretninger. Hjemme i Thy venter Erik. De køber "Købmandsgården" i Vestergade i Thisted. Den bliver omdrejningspunktet for familien med de fire børn Elsebeth, Henrik, Annette og Birgitte.

Madsine og Jane i haven i Skinnerup

Jane og Eriks bryllup i Skinnerup 7.aug. 1951.
Jens Chr., Jane, Erik og Madsine.

Jane, yderst t.v. (gravid med Elsebeth) og Erik på besøg hos Jens Chr. og Madsine. Fint hjemmebag i rigelige mængder og godt med kaffe på kanden.

Det absolutte centrum for familien Christensen er gården i Skinnerup. De, der fortsat bor i Thy kommer ofte på søndagsbesøg. Hver sommer kommer der feriegæster fra Svendborg og København. Der er stærk tradition for at være sammen, at følge hinandens liv.

Jens Chr. Christensen fylder 75 år, 6.oct. 1953 i Skinnerup. Alle børnene hjemme.

Øverst fra venstre. Emil, Mads, Johannes, Poul, Niels Christen.

Nederst fra venstre. Jane, Madsine og fødselaren Jens Chr.

Familien Christensen mødes i Skinnerup. Det kunne være til Madsines 75 års fødselsdag 31.maj 1956.

På taget, Jens. Fra venstre. Jens Chr., Jens Kresten, mand ?, Erik Nordentoft med Elsebeth på armen, Knud Erik med ryggen til, Poul, bag ham Rita?, Edith, Ditte, Johannes, Madsine, Niels, dame? og Christen.

Gæster i Skinnerup i midten af 1950'erne.

Fra venstre. Jens Chr. Karen, Madsine, Poul, Jutta, Mads, Esther og Christen. Emil har sikkert tager billedet.

Madsine og Jens Chr. Christensen i en stjernestund sammen med med børnebørnene.
Bagerst Madsine med Elsebeth på armen, Jens Chr.
Fra venstre i 2. række Knud Erik, Vibeke, Helle, Anni, Jens.
Forrest Lillian, Carsten og Jens Kresten.
Måske det er en lille hund der ligger foran i græsset.
Skinnerup 1956

Høet køres hjem. Christen kører traktoren. Oppe i hølæsset sidder Mads med datteren Vibeke. Ved siden af står Jens Chr. med barnebarnet Helle. På billedet med hølæsset er det den ældste søn Christen på traktoren. Tænker de er hans traktor. Han er forpagter af pæn stor gård, "Skinnerupgård" som ligger meget tæt ved.

Elsebeth i gå-sele besøger Bedstefar Jens Chr. i roemarken. Skinnerup 1956.

Børnebørnene Helle og Vibeke på sommerferie i Thy. Her sammen med Jens Chr. et par køer og hesten "Permand". Skinnerup, midt 50'erne.

Jens Chr. Christensen (tv.) og hans bror Christen Søndergård Christensen. En passiar og en pibe tobak sammen med lidt frisk luft ude på marken i Skinnerup i midten af 1950'erne. Jens Chr. er i sit dagligtøj. Søndergård i pæn jakke og bukser og med hat på hovedet. Han er nemlig blevet bymand og bor på Strandvejen i Thisted. Adressen er ikke så fashionabelt som navnet antyder.

Der var stadig rigtig landligt derude på landet. Livet levedes som det havde gjort i mange mange år. Det har ikke været noget stort landbrug de drev. Jens Chr. tjente ekstra penge ved at have et par orner. Det var datidens ornecentral.

I årene herefter blev alt forandret med indtog af moderne maskiner og stordrift.

Lillian hjælper bedstemor Madsine med at plukke høns. Bedstefar Jens Chr. ser til. Han har været ude med spanden og fodre de høns, der i denne omgang slap med skrækken.

Avispigen kommer hver dag med de uundværlige nyheder i form af Thisted Amts Tidene.

Madsine og Jens. Chr. Christensen.

Jens Chr. Christensen fylder 75 år. Han har det fine mørke nålestribe tøj på. Til hverdag som til fest sidder guldurlænken sikkert i veste-knaphullet.

En glad Madsine.

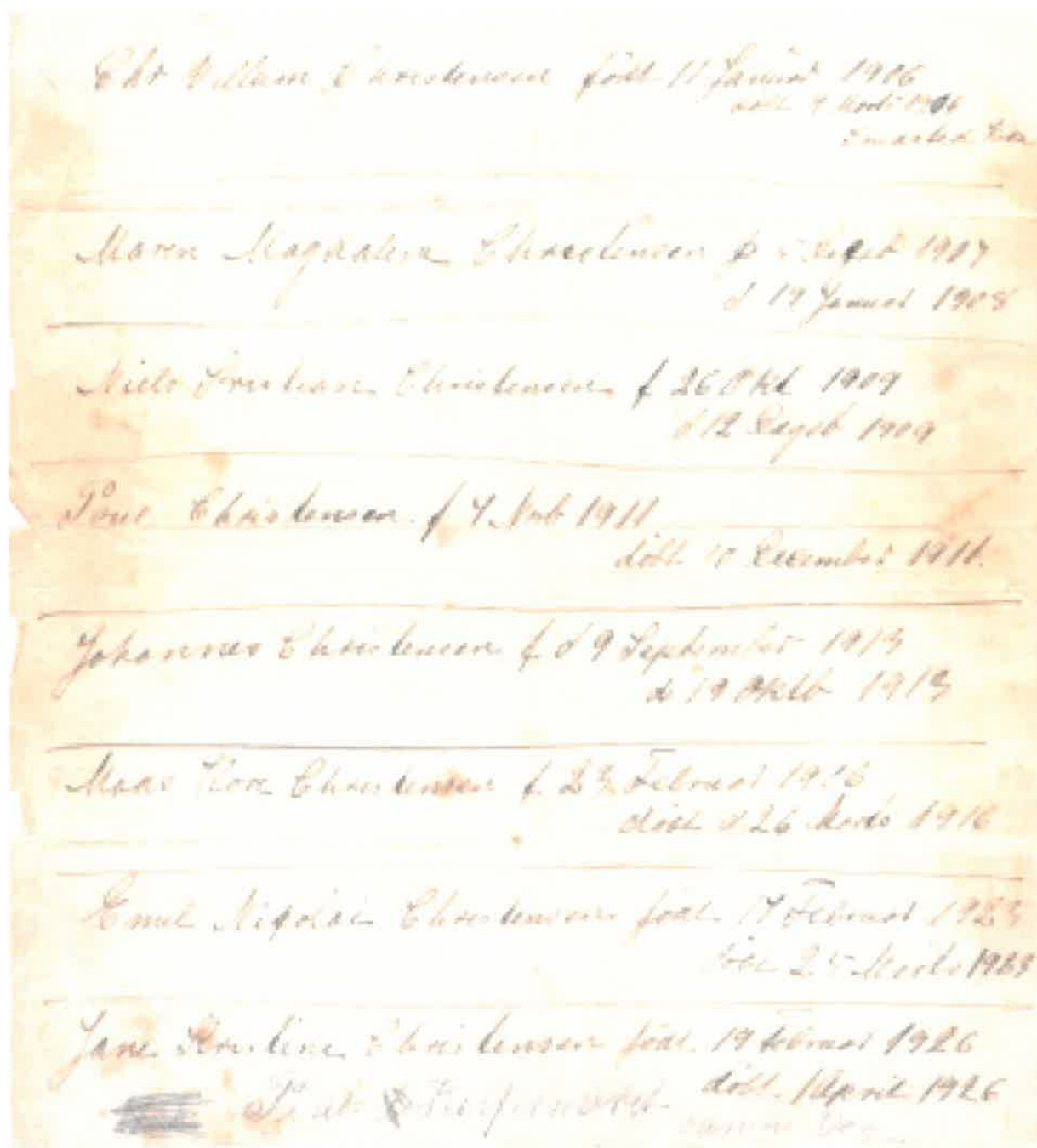

Hjemlig hygge i Skinnerup. Her er alt hvad man kan ønske sig. Dagens avis, radioapparatet, anebilleder på den blomstrede væg. Det hele centreret om det runde bord med den grønne plysdug og den hvide lysedug med frugtskålen. En kniv følger med, så man lige kan skrælle sig et æble. Det store foto til venstre for hængelampen, af en yngre mand, er Madsines far, Niels Christian Willumsen. Lige under lampen ses Jens Chr.s bror Jens Søndergård Christensen. 2 billeder til højre derfra ses Madsines farbror Jens Peter Willumsen, som var en velhavende guldsmedjemester der boede i Hellerup. På radioen ses et foto af barnebarnet Jens Kristian i matrostøj.

I år 1957, flytter Madsine og Jens Chr. til Thisted. Ejendommens bohavede pakkes ned og stuens indretning og hygge genetableres på Hundborgvej i Thisted.

“Bundgård” i Gjersbøl, Snedsted 1904-1926.

På “Bundgård” fødes de 8 børn.

De følgende billeder er fra tiden på "Bundgård" i Gjersbøl.

Fra højre Jens Christensen, Madsine Christensen og Johanne Høje Christensen. Johanne er mor til Jens Chr. Christensen.
De øvrige personer på billedet er familiemedlemmer.

Familien Christensen på "Bundgård" i Gjersbøl ca. 1921.

Bagest fra venstre:

Jens Christian Christensen (1878-1959) - Maren Magdalene Christensen (1907-1944) - Emma Sørensen (1894-) - Aage Pedersen Dørm (1899-) - Niels Olsen - Christen Villum Christensen (1906-)

Foran fra venstre:

Poul Christensen (1911-) - Johannes Christensen (1913-) - Jens Christensens svigermor, Maren Andersen Hove (1845-1922) - Mads Hove Christensen (1916-) - Madsine Christine Villumsen (1881-1965) - Niels Christian Christensen (1909-)

Gårdejer, Jens Christian Christensen (1878-1959) er født i Tvorup, Vang og er søn af gårdmand, Christen Christensen og Johanne Christensen Høje. Han blev gift i Vang i 1904 med Madsine Christine Villumsen (1881-1965) der er født i Vang og er datter af gårdmand, Niels Christian Villumsen og Maren Andersen Hove. De er begravet på Thisted vestre kirkegård.

Maren Magdalene Christensen (1907-1944) er født i Gjersbøl, Snedsted og er datter af gårdejer, Jens Christian Christensen og Madsine Kristine Villumsen. Hun blev gift i 1934 i Skinnerup med Peder Nørgaard Knudsen (1905-1986) der er født i Snedsted og er søn af gårdejer, Jens Knudsen og Marie Elise Jensen Nørgaard.

Emma Sørensen (1894-) er født i Snedsted og er datter af husmand, Lars Christian Sørensen og Maren Kirstine Jensen. Hun blev gift i Snedsted i 1923 med Christen Pedersen (1894-) der er født i Gjersbøl, Snedsted og er søn af husmand, Jens Peter Pedersen og Mariane Jensen.

Aage Pedersen Dørm (1899-) er født i Sundby, Mors og er søn af Peder Andersen Dørm og Petrine Mikkelsen Majgaard

Christen Villum Christensen (1906-) er født i Gjersbøl, Snedsted og er søn af gårdejer, Jens Christian Christensen og Madsine Christine Villumsen.

Niels Christian Christensen (1909-) er født i Gjærsbøl, Snedsted og er søn af gårdejer, Jens Christian Christensen og Madsine Christine Villumsen.

Poul Christensen (1911-) er født i Gjærsbøl, Snedsted og er søn af gårdejer, Jens Christian Christensen og Madsine Christine Villumsen.

Johannes Christensen (1913-) er født i Gjærsbøl, Snedsted og er søn af gårdejer, Jens Christian Christensen og Madsine Christine Villumsen. Han blev gift i Vestervig i 1945 med Kirsten Marie Munk (1916-)

Mads Hove Christensen (1916-) er født i Gjærsbøl, Snedsted og er søn af gårdejer, Jens Christian Christensen og Madsine Christine Villumsen.

30-08-2011 Helle Nørgaard:

Pigen der står nr. 2 fra venstre er helt sikkert min mormor, Maren Magdalene Christensen. Hun døde da min mor var 8 år, så jeg har naturligvis aldrig mødt hende. Maren blev gift med min morfar Peder Nørgaard Knudsen. På dette billede ligner hun min mor på en prik. Og jeg kan også genkende Mørens far Anders som min oldefar.

De sidste år familien boede på "Bundgård" opholdt Madsines mor Maren sig hos dem.

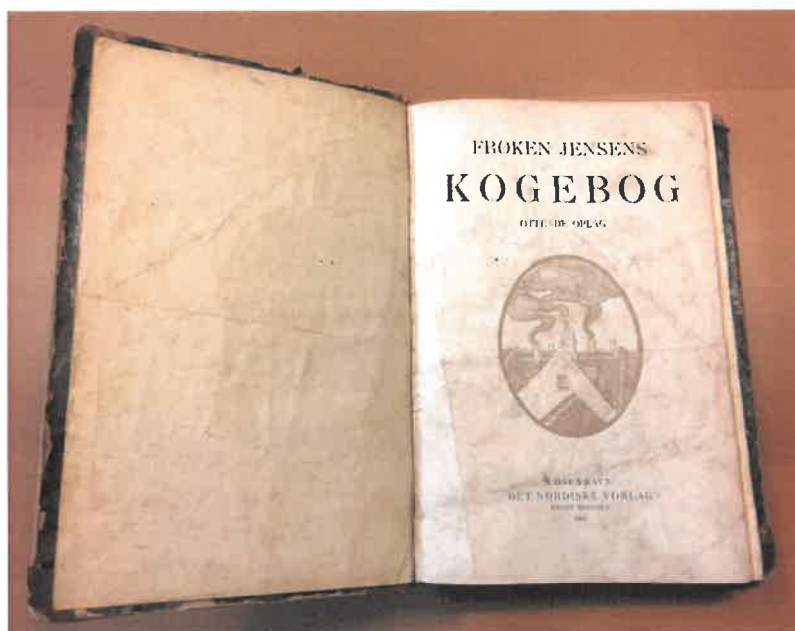
Maren døde i maj 1922. Madsine var hendes eneste barn.

Madsine Villumsen Christensen med sit yngste og sidste barn, Jane Kristine Christensen (gift Nordentoft) , født 19.februar 1926. Bundgård 1926

Med nu 8 børn, får Madsine fuldt ud brug for alle de færdigheder hun har tillært sig på husholdningsskolen i Sorø og på systuen i Thisted. Der er mange munde at mætte og rigtig meget tøj der skal sys og repareres. Ud over at sørge godt for sin egen familie var Madsine den rolige og forstandige kvinde i sognet, som man kunne søge hjælp hos. Der skulle gives barselshjælp, festes, lægges i kister og trøstes.

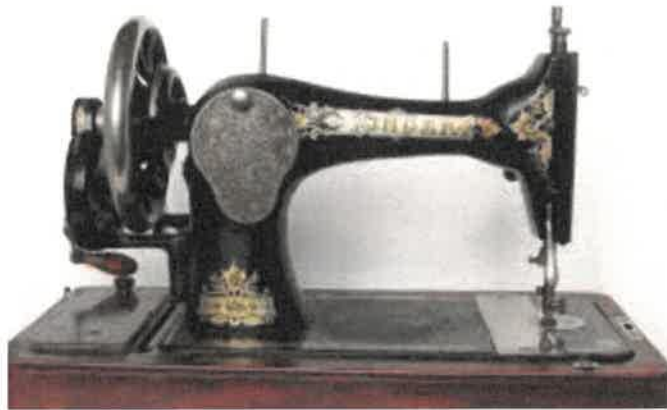
De følgende fotos viser nogen af de ting Madsine og Jens Chr. havde i deres hjem. Tingene havde betydning, blev passet godt på og er bevaret i generationer.

Madsines godt brugte kokebog. "Frøken Jensens kokebog" som udkom i 8 udgave i 1903, det år Madsine var på Sorø Husholdningsskole for at lære god og moderne husførelse.

Madsines alenmål. Afstanden mellem de gennemgående streger er 1 tomme = 26,15 mm. Hele målstangen er 24 tommer lang, svarende til 1 alen, altså 62,7 cm. Et tredje brugt mål var fod. 1 fod er lig 12 tommer (31,3 cm). Madsine har målt mange mange alen stof op.

Hun syede selv meget af familiens tøj og linned på sin sorte Singer symaskine. Skjorter, bukser, kjoler, forklæder, gardiner, senge linned. En stor familie skulle forsynes. Datteren Jane og hendes døtre lærte alle at sy på den gamle Singer.

Det fine engelske fajancestel, som Madsine og Jens chr. fik i bryllupsgave i 1904. Som meget andet arvegods, blev tingene delt. Her ses den ene halvdel af det der blev delt mellem kusinerne Vibeke og Elsebeth.

Dele af et smukt kaffestel, fremstillet på den tyske porcelænsfabrik Altwasser, mellem 1875 og 1935. I bunden ses et grønt stempel, C.T. med en ørn.
C.T. står for Carl Tielsch.

6 pyntelige moccakopper. De er stemplet R&C med en kongekrone ovenover. De er fremstillet Hos tyske Rosenthal mellem 1891 og 1904.

Disse 2 meget flotte porcelænsvaser har stået på dækketøjsskabet hos Madsine i mange år. Derefter fik Jane dem. Hos hende, i Vestergade, stod de også i mange år på dækketøjsskabet. I skrivende stund, 2019, hvor Jane er kommet på Plejehjemmet Kristianslyst i Thisted, er vaserne på Møllevej i Thisted hos Elsebeth. Historien om vaserne er, at Madsine fik dem foræret af sin farbror, Lars Peter Willumsen. Han var flink til at give Bedste fine ting. Jane fortæller, at da han døde i 1931, fik hvert af Madsines børn obligationer for 2000 kr. Ret mange penge i datiden.

Lars Peter var født i 1846 i Snedsted og døde i Hellerup i 1931. Han var gift med Anna Wilhelmine frem til ca. 1923, hvor hun døde. Han var guldsmedemester og antikvitetshandler. Lars Peter var storebror til Niels Christian Willumsen som var Madsines far. Ganske omsorgfuldt, at storebror Lars Peter som rejser til hovedstaden, hele livet tænker på sin niece i Thy, som kun var 2 år da hendes far døde.

Lars Peter Willumsen står længst til højre med den lyse hat. De øvrige personer kender vi ikke noget til. Hellerup 1910 i haven til villaen.

Svanemøllevej 101

~~Johannevej 10~~ Hellerup

Hellerup 22/11 1910
 Kjære venner
 Hjertelig tak for
 jeres søde og venlige
 og sende eder Billed
 af vores nye hjem
 som jeg har købt
 i den dag og hvor vi
 flytter i 1. April. Flyt
 tede dog glædelig en
 glædelig Tænk og et
 vellystet by Tager
 Hverdag Hilsen fra
 Anna og William

Bungaard
 H. Smedsted

Lars Peter og Anna boede i denne fine villa i Hellerup. Adressen var først Johannevej 10, senere blev vejens navn ændret til Svanemøllevej, huset lå på nr. 101.

Vi ved, at der var brevkontakt og at man mødtes.

Bagsiden af billedet af villaen er udformet som et julekort, dateret Hellerup 22/12 1910.

“Kære Venner. Hjertelig tak for sidst, jeg er så fri og sende Eder Billede af vores nye Hus som jeg har købt i disse ? dage og hvor vi flytter i til April Flyttedagen. Sluttelig en glædelig Jul og et velsignet Nytår. Hjertelig hilsen fra Anna og Willumsen.

Vi venter Eder til Sommer.”

Men den rare farbror kunne ikke redde hele situationen.

Familien kommer i økonomiske vanskeligheder. Jens Chr. Christensen er formand for sognerådet i Snedsted. Ved en landsomfattende gennemgang af sognerådernes regnskaber, finder man uregelmæssigheder.

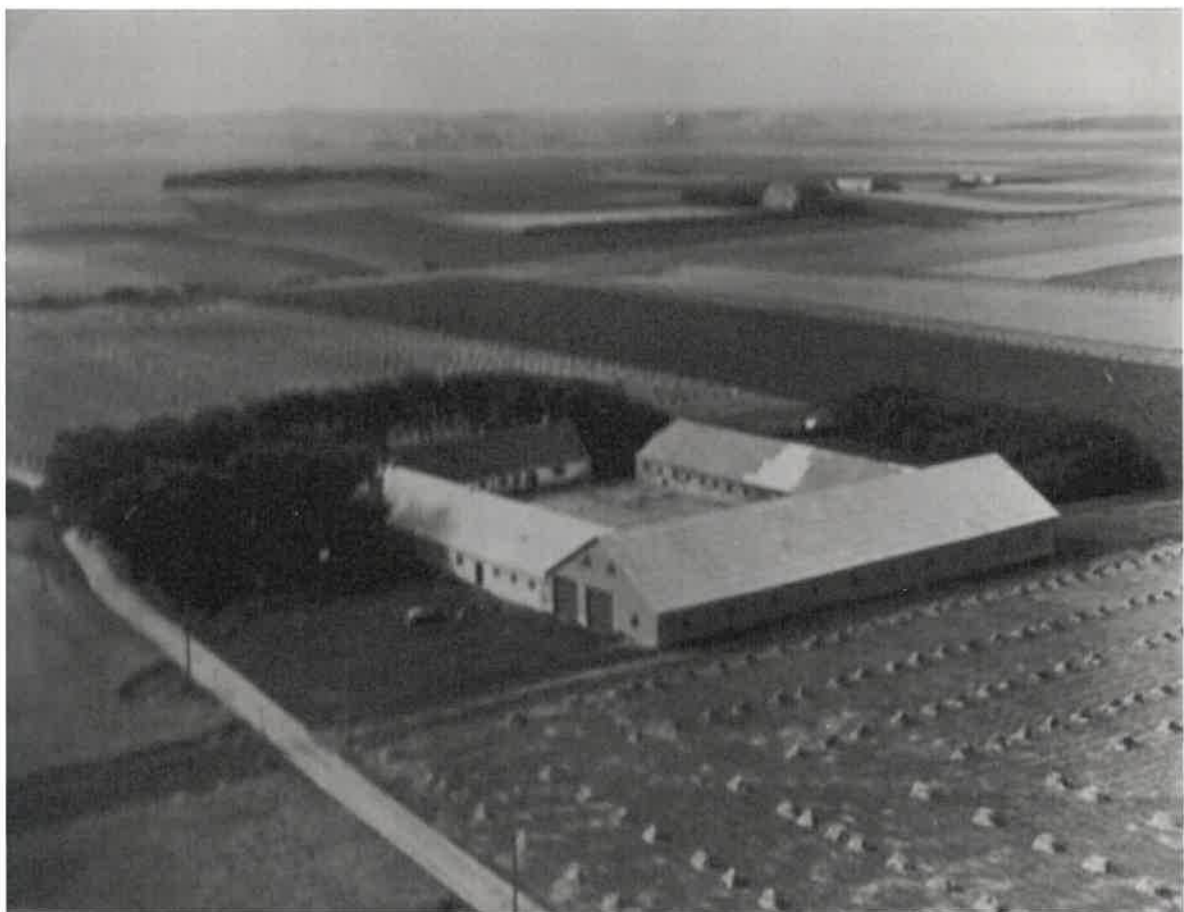
Der kommer en retssag, og formanden må af egne midler være med til at dække underskudet. “Bundgård” bliver solgt og familien med de 8 børn flytter i 1926 til et mindre landbrug i Skinnerup. Det var en svær tid og Madsine måtte opvise al sin ro, sin klogskab og sin stærke kærlighed til familien.

Madsine Christine Villumsen (gift Christensen)

(31.maj 1881 - 9.dec.1965)

Vang 1881-1904

Madsine er født 31.maj 1881 på gården Lille Djernæs, Tvorupvej 15 i Tvorup, Thisted Amt. Hendes forældre var Maren Andersen Hove og Niels Christian Villumsen.

Tvorupvej 15. "Lille Djernæs"

Madsines far dør i i august 1883. Madsine er 2 år gammel. Hun og moderen bliver boende på Lille Djernæs indtil moderen Maren Andersen Hove, som velstillet enke, gifter sig igen 15. dec. 1885 med Poul Christensen. Han ejer gården Søndergård, Rodalsbakke 27 i Vang, blot et par kilometer fra Lille Djernæs.

I ægteskabet mellem Maren Andersen Hove og Poul Christensen fødes ikke flere børn. Han var enkemand og havde 9 børn. Den yngste Pouline, kaldet Stina, var født 12. april 1879, altså kun 2 år ældre en Madsine. De fleste af de ældre søskende emigrerede til Amerika. Pouline drog også derover som ganske ung. Madsine, blev ved med at have brevkontakt med Pauline, som forblev i Amerika og fik 3 døtre. Efterkommere af de der emigrerede har i flere omgange været på besøg i Thisted og været meget optagede deres slægts historie. Maren Andersen Hove var en holden enke. Poul Christensen en velhavende, initiativrig mand. Han ejer flere gårde, bla. sit fødehjem på Hellebjerg i Vang, hvor der senere bliver mejeri. På "Søndergård" har han bygget nyt stuehus i 1872 og Poul Christensen starter et mejeri på gården. Madsine får en god og tryk barndom i Vang.

Madsine 9 år i 1890. Hun har været hos fotografen i Thisted. Så fin hun er blondekrave, perlekæde, flæser, knapstøvler og hat i hånden.

Madsine vokser således op i gode kår. Kommer som 22 årig, i 1903 på husholdningsskole i Sorø. Hun lærer at sy på en systue i Thisted. Alle hendes færdigheder kommer hende til gavn i et langt liv med 8 børn. De følgende 4 billeder er fra årene lige inden hun bliver gift.

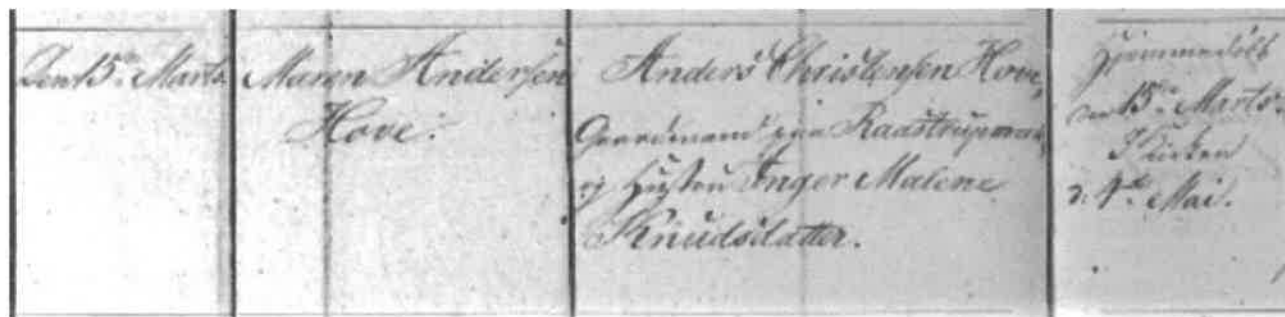
Madsines sorte lak brudesko. Kjolen har også været sort. Madsines datter Jane, har skrevet en seddel og lagt ved skoene. "Aah, disse minder. Min mors brudesko. 31. Maj 1904. Desværre - den ene silkesløjfe har tidens tand taget sig af. De dansede hele natten i storstuen og glemte alt om ømme tæer".

Det unge nygifte par flytter fra barndomsejeren i Vang og bosætter på gården "Bundgård" i Gjersbøl ved Snedsted.

Maren Andersen Hove.

Madsines mor hed Maren Andersen Hove. 1845 - 1922.

I kirkebogen for Hundborg sogn findes, at Maren blev født 15. Marts 1845. Hun blev hjemmedøbt samme dag og døbt Hundborg kirke 1.maj 1845.

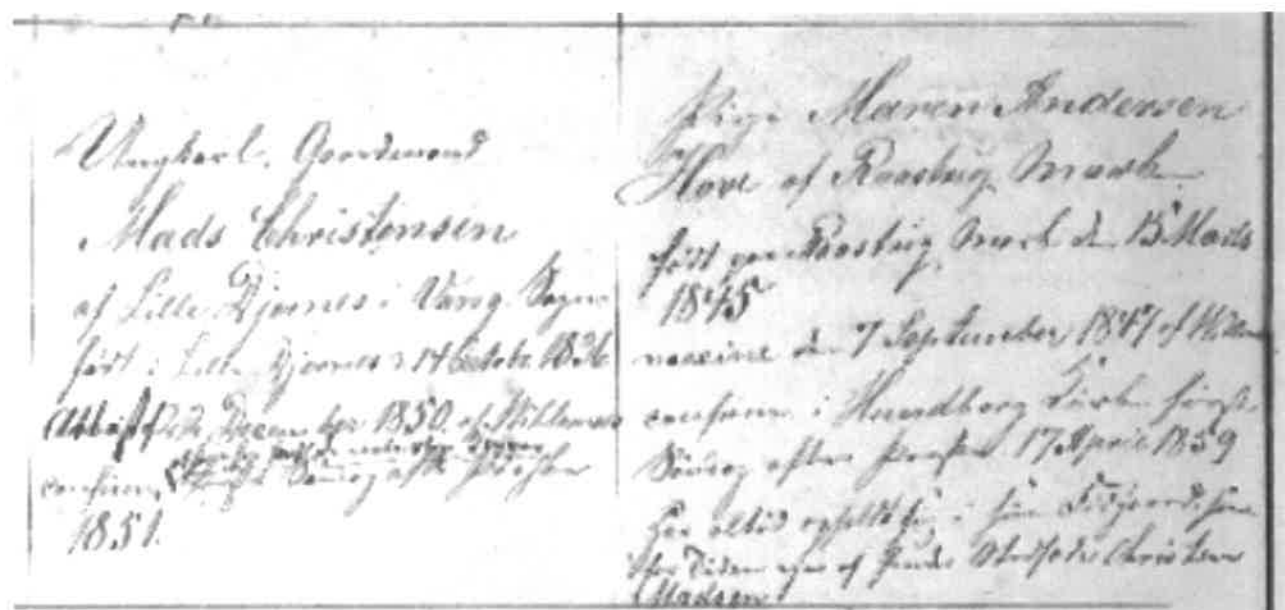

Hendes far hed Anders Christensen Hove, gårdmand på Rastrupmark. En bebyggelse nord-øst for Hundborg. Hendes mor var hustru Inger Malene Knudsdatter. Det var hendes 2. ægteskab. Hun var enke da de blev gift 29. okt. 1837.

Maren havde fem søskende, yngre og ældre. Faderen dør i 1854, da Maren er 9 år gammel. Hvordan familien klarer sig, vides ikke.

Maren bliver konfirmeret i Hundborg kirke søndag d. 17. April 1859.

Maren er gift 3 gange og hun overlever alle 3 mænd.

Hendes første ægteskab indgås 17.april 1873 i Hundborg kirke med gårdmand Mads Christensen af "Lille Djernæs" i Vang. Maren var 28 år gammel og kom til en stor gård med velstand.

Ægteskabet varede i 6 1/2 år, men forblev barnløst. Mads dør alt for ung, knap 43 år gammel, d. 11. oct. 1879.

I det fint håndskrevne gravskrift over Mads kan man læse, hvordan den efterladte mage, Maren Andersen Hove, hvis fromme og kærlige hjerte var knyttet til Mads med de ømmeste bånd, nu var dybt nedbøjet af savnets smerte.

Maren er 34 år gammel, enke og barnløs. Hun bliver boende på "Lille Djernæs" og er økonomisk sikret.

I sommeren 1880, d. 30. juli, gifter hun sig igen, nu i Vang kirke. Manden hedder Niels Christian Willumsen og er ungkarl. Han stammede fra Snedsted og var blot 28 år gammel.

Handwritten text in two columns, likely a church record or marriage certificate. The text is written in a cursive script and mentions names and dates, including "Niels Christian Willumsen" and "1880".

Her ses Niels Christian Willumsen. Marens 2. ægteemand og Madsines far.

Janes MORFAR - Lille Dyrnes
Vang -
døde ung - min mor var da ^{ca.} 2 år
i 1883 -
han druknede i Mosen (Hundby)
da han var på vej hjem
fra et sognerådsmøde -
- det var mørkt meget
søt kage

På bagsiden af billedet, har barnebarnet Jane skrevet om sin bedstefars skæbne.

Maren og Niels Christian bor på "Lille Djernæs". Ægteskabet lyksaliggøres hurtigt.

Den 31. maj 1881 bliver datteren Madsine født.

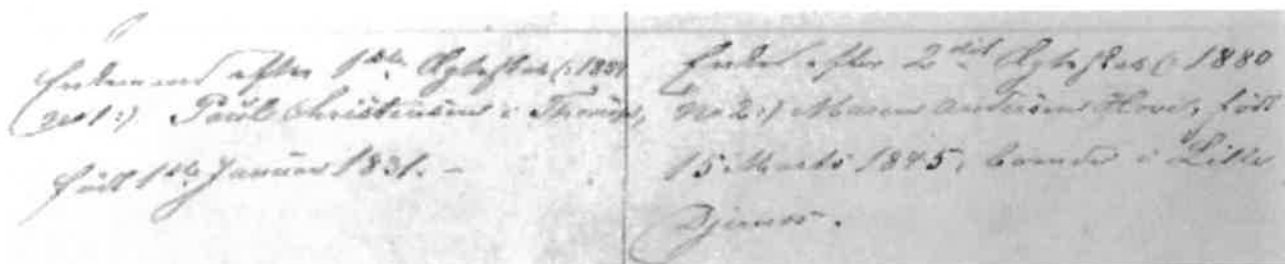
Madsine blev både Maren og Niels Christians eneste barn.

Ulykkelig vis dør også Niels Christian alt for ung. Kun 31 år gammel dør han d. 16. august 1883. Fortællingen lyder, at han på vej hjem fra sognerådsmøde, gik hen over mosen. Det blev tåget og han druknede.

Maren blev nu enke for anden gang inden for 4 år. Lille Madsine er blot 2 år gammel.

Mor og datter forbliver på gården.

Maren Hove Andersen gifter sig igen 2 1/2 år senere med enkemand Poul Christensen.
De bliver viet 15.dec. 1885 i Vang kirke.

Poul Christensen bor på gården “Søndergård” i Vang. Den ligger blot et par kilometer fra “Lille Djernæs” i Tvorup.

Poul Christensen er enkemand med 9 børn. Hans kone, Birthe, var død 6 år forinden, da den yngste datter Pauline kun var en måned gammel. De ældste er begyndt at flytte hjemmefra. En del af dem rejste til Amerika.

Poul Christensen var en dygtig foregangsmand. Han byggede et nyt stuehus og indrettede et mejeri i vestenden. Egnens første mejeri er etableret. En mejerske blev ansat til at lave smør, ellers forestod han selv af mejeridriften. Mælken blev leveret dels fra egne køer og dels gennem aftaler med større gårde i området.

Ud over “Søndergård”, hvor jorden var førsteklasses, ejede han 2 gårde, den ene sin fødegård, samt andre jordstykker.

Maren og Madsine, der nu er 4 år gammel, flytter ind på “Søndergård”. Madsine vokser således op sammen med den 2 år ældre Pauline.

I følge folkeoptællinger ser det ud til at “Lille Djernæs” ikke straks bliver solgt, men forpagtes ud en årrække. Således lever den nye sammenbragte familie i økonomisk sikre kår.

“Søndergård” forpagtes ud en årrække inden den endeligt bliver solgt i 1911.

Tilsyneladene bor Maren og Poul den periode, hvor pigerne er ved at rejse hjemmefra, Pauline til Amerika og Madsine på husholdningsskole, igen på “Lille Djernæs”. Herefter flytter de til et sted i Gjersbøl ved Snedsted.

Her ser vi Maren centralt i billedet, nydelig og stout. Til højre for hende svigersønnen Jens Christian og skråt bagved dem står Madsine. De øvrige på billedet er familie besøgende. Datering usikker.

Maren har i 1920 skrevet et julekort til datteren Madsine og hendes familie på "Bundgaard". På forsiden ser vi Maren. Bagved hende et par piger ? . Hun skriver fra "Os hjemme i Tvorup". Fra folketællinger ved vi at hun pr. 1. februar 1921 bor på "Bundgård" i Gjersbøl.

Vi ser igen Maren med det obligatoriske sorte tørklæde om hovedet.

Maren bor sin sidste tid på "Bundgård" i Gjersbøl hos sit eneste barn, Madsine. Her sidder hun forrest, omgivet af sin datter og sine børnebørn. Ca. 1921.

Poul Christensen dør 30. August 1913, 82 år gammel.

Maren en nu enke for tredje gang, 68 år gammel. Hun lever endnu 9 år, frem til sin død 20. maj 1922 i en alder af 77 år. Begge døde de i Gjersbøl i Snedsted sogn.

Madsines yngste datter Jane, der først bliver født 4 år efter Marens død, husker fortællingerne om sin bedstemor. Maren var meget dygtig, vidste hvad hun ville og hvordan ting skulle gøres. Oveni var hun velstillet med økonomisk sikkerhed. Altsammen træk, jeg synes tydeligt ses på billederne. Det bestemte drag om munden vidner om beslutsomhed.

Jeg undrer mig lidt over, at Maren beholder sit pigenavn hele livet gennem 3 ægteskaber.

Det mest brugte på den tid var, at kvinderne tog ægtemandens efternavn. Et selvstændigheds træk måske.

Jeg ser min bedstemor Madsine som en mildere udgave af sin mor. Hun var også en forstandig og dygtig kvinde, men nok mere blid og smilende. Tiden spiller helt sikkert også en rolle. De sorte tørklæder lægges bort og Madsine kommer udenfor sognet på husholdningsskolen i Sorø.

Vang - Tvorup omkring 1800 tallet.

Hvor er vi så. - I Thy, lidt vesten for nord-vest, i Vang-Tvorup sogn.

Forposten mod vest er det lille afsidesliggende fiskerleje Vangså. Derefter kommer Tvorup og længst mod øst, Vang. I afstand fra vest til øst, taler vi om godt 6 km.

Oprindeligt var her fede, frugtbare jorder, nok et af Thys rigeste områder med mange store gårde.

Helt tilbage til oldtiden har man kendt til sandets flugt ind over land, når stormene rasede fra vest. I 1600 tallet blev landbruget intensiveret og skov blev fældet til brændsel. Sandet fik frit løb og det gik hård ud over kystsognene. Store gårde forsvandt under sandet.

Ved Tvorup kirke, hvor der ellers kunne komme op til 7 kareter om søndagen, sandede porten til. I år 1794 blev kirken, med protester fra den del af befolkningen der stadig holdt stand, revet ned. Ruinerne er der endnu.

De brugbare dele blev fragtet til Vang kirke. Her fik man et flot våbenhus af granitstenene samt en lysekrone, som stadig hænger der.

Sandet var en barsk modspiller. I år 1779 kom en kongelig forordning om, hvordan sandflugtsbekæmpelsen skulle organiseres i Thy.

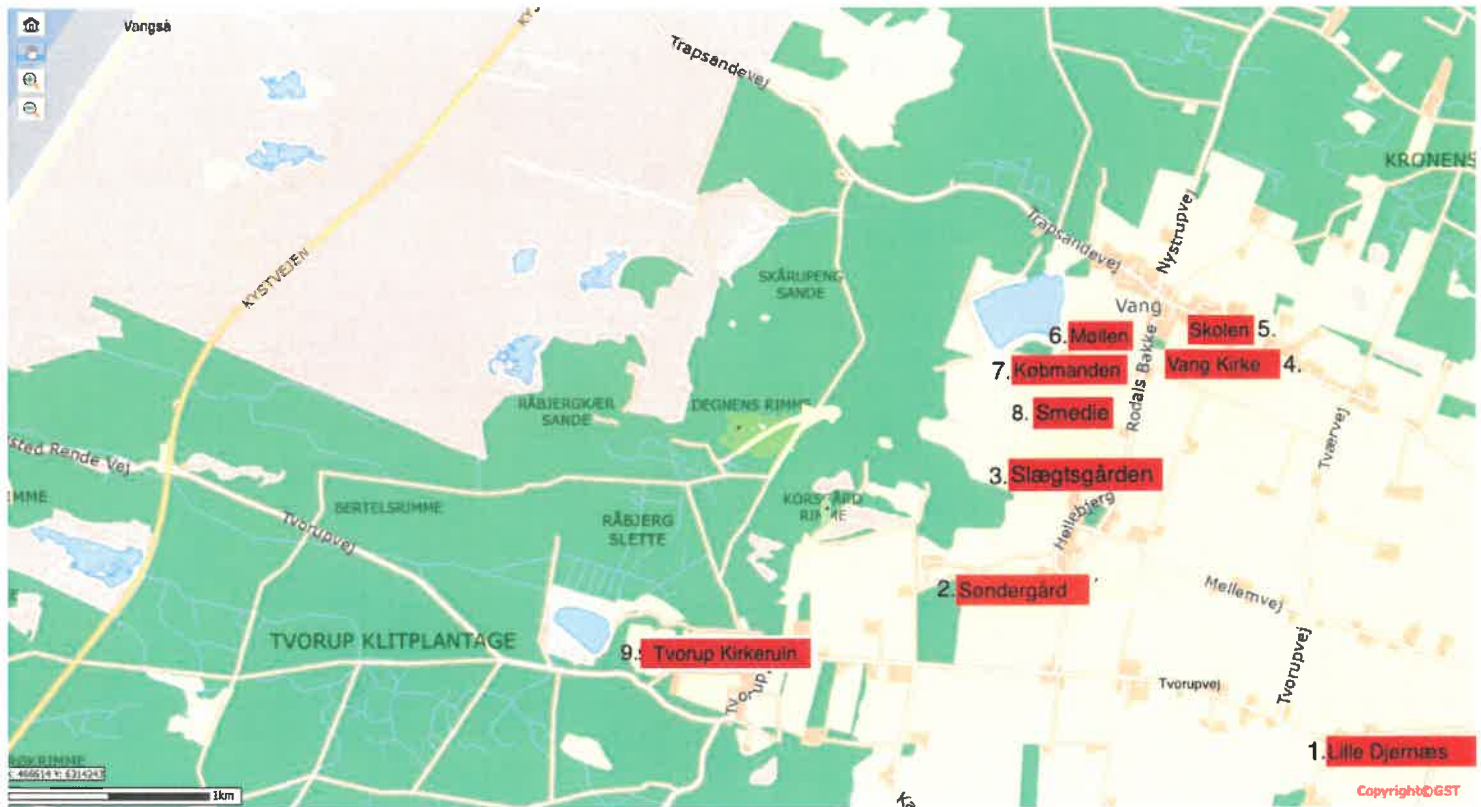
I spidsen stod sandflugtskommisær Lauritz Thagaard. De lokale bønder lagde, delvist under tvang, en kæmpe arbejdsindsats i klitterne og klitfogeder holdt opsyn med arbejdet.

De næste mange år stod på utallige forsøg, med svingende resultater. En kommission konkluderede i på et tidspunkt, at man ikke kunne "fremelske skov på disse steder". Ildsjæle giver ikke op og med adskillige træsorter og hjælplanter, lykkedes det at få klitplantagerne i vækst.

Det landskab vi kender idag, med lyngklædte klitheder og beskyttende klitplantager er det som i 2007 blev til Danmarks første og største nationalpark, Nationalparken Thy.

I Vang, med de plantagerne som bolværk mod vest skabte min slægt deres liv. De var alle frie bønder og levede af jordens udkomme. De gårde der var i slægtens eje var af pæn størrelse. Især "Lille Djernæs" og "Søndergård" men også slægtsgården, hvor morfar Jens Chr. Christensen blev født var en fin gård.

På kortet her nedenunder, kan man se, hvor forbavsende lille et geografisk område vi taler om. Indenfor disse ganske få kvadratkilometer virkede og levede slægten i hele 1800 tallet og det halve af 1900 tallet. Alt tyder på, at de også har været der før den tid.

1. Gården “Lille Djernæs”, hvor Madsine Willumsen blev født i 1881.
2. Gården “Søndergård”, hvor Madsine flytter til i 1885 sammen med sin mor, der er enke og nu gifter sig med ejeren af gården.
3. Slægtsgården, hvor Jens Chr. Christensen er født.

Mellem “Søndergård” og slægtsgården ligger gården “Hellebjerg”, hvor Jens Chr.s moster Maren boede med sin familie.

4. Vang kirke, har været omdrejningspunkt for slægtens store begivenheder, både de glædelige og de tunge. Rigtig mange af slægtens børn er døbt og konfirmeret her og et større antal bryllupper og en del begravelser har det gamle kirkerum med lysekronen fra Tvorup kirke, været rammen om. På det følgende billede kan man se kirken, der er en romansk kirke fra 1100 tallet. Her mod øst en klokkestabel, hvori den gamle klokke hang. Denne stabel er nu fjernet og klokken hænger på vestsiden. Våbenhuset er bygget af de gamle granitkvadre fra Tvorup kirke.

5. Vang gamle, stråttækte skole. Billedet er dateret 1890. På det tidspunkt har både Madsine og Jens Chr. gået her hos skolelærer Abrahamsen.

6. Vang mølle, hvor de fik malet kornet.

7. Her ser vi købmanden og hans familie udenfor deres købmandsforretning.

Det herlige billede er fra år 1900. Helt sikkert har familierne i min slægt kendt disse mennesker og er kommet og handlet i deres butik.

8. Billedet af smedjen er fra 1915. Nr. 2 fra højre, manden der holder en hest, er Jens Chrs. storebror, Jens Søndergård.

9. Stedet hvor Tvorup kirke lå. Her kan man se hvor tæt man var på sandet, som dækkede alt. Der var også meget sand i Vang, men en del opslugtes i søen.

Der var vide marker og ikke megen beplantning på Rodalsbakke. Lige over mandens hoved ses gården "Søndergård".

Op gennem det 1900 århundrede steg befolkningstallet i Vang sogn stødt. I 1801 var boede der 292 mennesker, midt i århundredet små 500 mennesker og omkring 1900 var der godt 700 beboere i sognet.

Selvom der var en vis bekymring over udvandringen til Amerika, så der var folk nok til at få passet jordene og husdyrene. Og mange hænder og hestekræfter skulle der til, når markerne skulle sås, høstes og pløjes, køerne malkes, staldene muges ud og fårene i heden vogtes. Der var travlt i køkkenerne når de store folkehold skulle bespises.

De mange folk på gårdene, gav liv på egnen.

Der blev fortalt historier når pigerne og karlene samledes i storstuerne om aftenen.

Der var småt med lys, så fantasien havde frit spil. Historierne blev fortalt fra generation til generation. Det blev de ikke mindre spændene af.

I 1800 tallet tog man varsler. Man fik tegn på, hvad der ville ske i fremtiden.

Således fortælles det, at Christen Søndergård havde et syn, en drøm, et par nætter før hans mor og hans moster døde.

Han havde ganske tydeligt hørt et hestekøretøj, der kom rumlende hen over gårdspladsens sten. Den ene hest var halt. Netop med et hestekøretøj med en halt hest, var den måde Johannes søster Maren i sin kiste, en sen aften, blev fragtet fra Thisted og hjem til gården i Vang. Han havde fået et varsel.

Hvad angår den mere seriøse og religiøse side, er der intet der tyder på at slægten har hørt til missionske del. Man har været gudsfrygtige og troende som det hørte sig til på den tid ude på landet. Vi ved at Jens Chr., da han boede i Gjersbøl og var sognerådsformand, tog kampen op for at forhindre, at en indre-missionsk præst blev ansat. Han var helt og fuldt grundtvigianer.

